

בהיכלו

פרשת משפטים תשפ"ה

// תהיה שופט

ולא הצליח לעמוד בנסיון, הוא מתנדב בשפתי
 הפשוטה ומבקש מהקדוש ברוך הוא שישלח
 לו, על ידי זה הוא ממתיק מעצמו את כל
 הדינים שלמעלה, כשהמקטרגים באים ואמר
 להם הקדוש ברוך הוא איך שהאדם בעצמו
 בא ודן את עצמו לפניו וחזר בתשובה שלמה,
 ובזה משתתקים כל
 המקטרגים לגמרי.

// אשר תשים לפניהם

הקדוש ברוך הוא
 אומר למשה רבנו:
 ואלה המשפטים
 אשר תשים לפניהם,
 תשים את זה לפני
 כל אדם ואדם,
 תלמד אותם שגם
 כשיש דינים - שידעו שבכוחם ובידם להמתיק
 אותם ולשים אותם "לפניהם", גם אם אמה לא
 דין אמה יכול לשפט את עצמה, אמה לא צריך
 חלוק של שופט, רק קצת רצינות, בקש מהשם
 תברך: "רבונו של עולם אני רוצה להיות איש
 כשר!", תרבה בדבורי בקשה והתנצלות, תלמד
 זכות על עצמה לפניו תברך, ותרבה בתפלות
 ובקשות שתזכה להנצל מהיצר הרע, שיהיו
 כל מעשיך כשרים לפניו תברך. בזה תזכה
 להמתיק הכל ולחיות חיים שמחים בזה העולם.

רבנו הקדוש מגלה לנו דרך נפלאה איך
 הדינים האלו מסורים בדינו להמתיק אותם

כשלא עלינו אחד נקלע אל ספסל הנאשמים
 בבית משפט, לא תראו על פניו חיונה, וכי מדוע
 ירגיש כעת שמחה כלשהי או רצון לצאת
 ברקוד? מוחו מצמצם מאד והוא שרוי בפחד
 וקטנות המוחין.

כשאדם נכשל חס ושלום, יש מקטרגים
 שבאים למעלה
 לתבע אותו
 במשפט, בפעל
 ממש מרגיש זאת
 האדם כאן בזה
 העולם, קטנות
 המוחין, שאדם
 מרגיש שהוא כל
 כך קטן ומדכא,
 הם מחמת הדינים
 השורים עליו,
 הפחדים וצמצום

הדעת הם בעצם הדין שמתלבש באותם דברים.
 רבנו הקדוש מגלה לנו דרך נפלאה, איך
 הדינים האלו מסורים בדינו להמתיק אותם
 לגמרי, איך שבכוחנו לשנות את הצמצום
 וקטנות המוחין, לשמחת חיים.

// דין למטה במקום למעלה

רבנו ז"ל מביא (לקוטי מוהר"ו חלק א' סימן טו) את
 דברי המדרש בפרשת שופטים: "כשיש דין
 למטה - אין דין למעלה", כשאדם מדבר אל
 השם תברך, בתמימות ובפשטות מספר לפניו
 כל מה שעבר עליו, איך שהתגבר עליו יצרו

עבודות פשוטות

שחזר אנשי
 שלומנו אודות
 צדקתו של ר' אפרים בן ר'
 נפתלי ז"ל, שמלבד שהיה
 בעל מדרגה ובעל השגה, ואף
 למדן וגאון גדול ועסק הרבה
 בהתמדה בלמוד התורה
 הקדושה. שמע אותו אחד
 מאנשי שלומנו איך שהוא
 מתבודד ונותן תודה והודאה
 להשם תברך, על אשר
 זכה להיות בין כלל ישראל,
 וזכה היום ז"ה וואשן נעגל
 וואסער - לטול ידיו בבקר,
 לומר על נטילת ידים ואשר
 יצר, און גיין אין מקנה -
 וללכת למקנה, וכן הזכיר את
 כל העבודות הפשוטות שזכה
 לעשות, אף שהיה לו הרבה
 על מה להודות ולהלל להשם
 תברך.

להמשיך צלם אלקים

פעם שמע אחד מאנשי
 שלומנו את רבי חייקל
 ז"ל מתבודד בציון הקדוש
 ומבקש מרבונו ז"ל: "שמעתי
 ממכם אשר מי ששים ש"ס,
 ממשיך על עצמו צלם
 אלקים, על כן לפני שבני יזכו
 לסים את כל הש"ס".

בתוך הנחל משפטים תשע"ט, אשי ישראל
 משפטים תשכ"ב-פ"ג

צריכין להתחזק מאד באמונה שלמה להאמין בעצמו שיש לו כח למעל כל דבר
 בתפלתו ושיחתו בינו לבין קונו.

(השתכחות הנפש, סימן צב)

זימור אמן

כָּכָה אֶפְשֶׁר לְשַׁמַּח

בעזרת ה' יתברך, יום 1 ערב שבת קדש לטו"ר
משפטים, כ"ז שבט התשפ"ב

החיים והשלום וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אנשי שלומנו היקרים, הגרים ביבנאל עיר ברסלב, עיר השמחה, ודי בכל אתר ואתר, הויה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

השבת קורין פרשת משפטים, והיא שבת מברכים חדש אדר [...] ומשנכנס אדר מרבם בשמחה, שיש צווי מיוחד מחכמינו הקדושים להרבות בכל מיני שמחה, [...] ועל פן בואו נא ונשמח בנעם חלקנו וגורלנו שאנחנו זוכין לדעת מרבי אמת כזה ומספרים קדושים כאלו המחיים אותנו בכל יום ויום מימי חיינו, ונודה לו יתברך על כל החסד חנם שעושה עמנו בכל עת.

ויש לומר בפשטות בקשר פרשת משפטים לשמחת חדש אדר על פי המבאר בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קס"ט) על הפסוק (דברים ז, יב): "והיה עקב תשמעו את המשפטים האלה וגו', אין 'והיה' אלא לשון שמחה, שעל ידי שאדם שופט את עצמו תמיד, ומישב עצמו היטב בינו לבין קונו על כל מה שעושה, ועושה בעצמו כל הדינים והמשפטים, על ידי זה הוא בא לידי שמחה גדולה עד שמרים ומגיבה עקביו ורגליו ברקודים קדושים לכבוד השם יתברך, עין שם כל זה בדברי רבנו ז"ל.

אם כן מובן מאוד הקשר של 'ואלה המשפטים אשר תשים לפניך' לשמחת חדש אדר, כי מיד ששמים המשפטים לפניך, וכל אחד דן ושופט את עצמו בתפלה ובהתבודדות לפני השם יתברך, שיזכה לתקן ולישר כל מעשיו שיהיו כרצונו יתברך, מיד מגיע אליו השמחה, ומרים ידיו ורגליו ברקודים ומחאת פנים, ומקיים מצות חכמינו הקדושים "משנכנס אדר מרבם בשמחה". [...]

המאחל לכם שבת שלום ומברך וחדש טוב ושמח.

שמחה ושלום

לְמָה יֵשׁ לִי סִפְקוֹת בְּאִמוּנָה?

לכבוד מוהרא"ש שליט"א, איני יודע למה, אבל מאז שאני מכיר את עצמי יש לי קשיים באמונה, כאלו יש לי איזה מחסום שחוסם ממני להאמין לגמרי, ותמיד נשארים אצלי ספקות. אני משתדל להתחזק, אבל עדין המחשבות והספקות לא עוזבות, מה אני אמור לעשות כדי להגיע לאמונה אמיתית?

תשובה

בעזרת השם יתברך, יום א קדם החג ט
ניסן התשע"ב

שלום וגברכה אל ... נ"י

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מד) האמונה תולה בפה של אדם, כמו שכתוב (תהלים פ"ט) "אודיע אמונתך בפני", הינו על ידי שמדברין האמונה בפה, זהו בעצמו אמונה, וגם על ידי זה באים לאמונה. ומחמת זה צריך להזהר מאד מדבורים של כפירה ואפיקורסות, אף על פי שאינו אומרם מלבו, הינו שהוא בעצמו מאמין ואינו כופר חס ושלום, רק שהוא חוזר ואומר דברי אפיקורסות ששמע בשם אחרים שהם אפיקורסים, והוא מתלוצץ מהם, אף על פי כן גם מזה צריך להזהר מאד, כי הדבור הזה של כפירה מזיק לאמונה. גם הוא אסור גמור, כי על השם יתברך ברוך הוא, אסור לומר דברי הלצות, אפלו בדרך שחוק וכו', עין שם.

הרי שלך לפניך שצריכים מאד מאד לא לדבר שום דבורי כפירות ואפיקורסות, כי אדם הולך אחר הדבור, ולכן צריכים מאד מאד לשמר מקל אלו המינים והאפיקורסים שהכניסו ולזול בדבורי אמונה וכו', עד שמדברים דבורי כפירות ואפיקורסות, וזה מה שגורם לאדם שיקנס בו ספקות באמונה, אני כבר לא מדבר כשאדם חוטא, אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות אמונה סימן כ"ב) על

ידי פשע מכניס כפירה באדם, ואמר הנביא (ישעיה נ"ט ב) "כי אם עונתיכם היו מבדלים בינכם לבין אלתיכם וחסאותיכם הסתירו פנים מקם משמוע".

ולכן תשמור מאד מאד על פיה לא לדבר דבורי כפירה ואפיקורסות, ומכל שכן שלא תקבל דבורי אפיקורסות מאף שוטה וטפש וכו', כי כל מי שמדבר דבורי כפירות ואפיקורסות, הוא פשוט אדם חסר דעה וכו', כי מי שרק מתבונן איך שהגוף שלו מתפקד וכו', הוא הולך ומתנועע ורואה ושומע וכו', זה הכל חיות אלקות שנמצא בו, ועדין יש להטפש הזה ספקות וכו', ולכן לא פדאי לשמע דבורי כפירות, ומכל שכן לא לדבר דבורי כפירה ואפיקורסות. ועל כן אני מבקש אותך שתתחזק מאד ותראה ששום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, וזה זוכים על ידי אמונה ברורה בו יתברך.

תבוא עם

חיזר!

היום שלך, כל הבית שלך, כל המשפחה שלך, התנאי הוא: "ואתם הדבקים בה' אלקיכם" - צריכים לחפש איך להיות דבוקים בהקדוש ברוך הוא, שאין זה דבר קל אמנם, אבל לכל הפחות להיות בדרך! "אני בדרך לדבקות הקדוש ברוך הוא, אני רוצה להגיע לדבקות, זו תפילתי, זהו רצוני ואלו כסופי!".

אבל איך?

מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד - אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ו, חלק ב', סימן כ"ד), ואם מתקרבים הימים עליהם אמרו חכמינו הקדושים (תענית כט) "משנכנס אדר מרבין בשמחה", ממילא צריכין להרבות על השמחה של תמיד. צריכים להשקיע בתמימות ופשיטות, לשמח את עצמו, לשמח את אחרים, לראות שבפית תהיה שמחה, לנסות בכל מיני אפנים לגרם שמחה בבית - בעל ידאג לשמח את אשתו ולשמח את הילדים, יש בזה עבודה, וצריכים להשקיע בזה, וכל קו המחשבה צריך להיות: איך אני משמח את בני ביתי; עתה מגיע חדש אדר, ואני צריך לראות איך אני הופך את הבית לבית של שמחה!

בתמימות ובפשיטות - תחלה תלביש חיזר על פניך, כמה זה חשוב שאדם יסתובב עם סבר פנים יפות, חיזר ושמחה נסוכים על פניו! רבנו ז"ל אמר שרק עם זה כבר יכולים להחיות מישוהו אחר, עוד לא הספקת לומר אף מלה אחת, אבל אבל עם החיזר כבר החיית אותו!

צריך לדעת, שאם האדם בא הביתה עם פניו נפולות, זו ה"קבלת פנים" שעושה, וממילא את זה הוא מקבל חזרה, והנה כבר נצת אש... זו ההקדמה הראשונה למחלקת ומריבות.

מה שאין בו להפך, יכול להיות אמנם שהיה מתח גדול בבית, והאשה סבלה המון מהילדים וכו', והנה אתה בא הביתה ואומר שלום לכלם עם חיזר גדול וכו', בזה השקט את הכל! זו הרפואה להכל!

קדם פורים של שנת תקס"ג, שנה אחר שמוהרנ"ת ז"ל התקרב אל רבנו ז"ל, גלה רבנו ז"ל תורה נפלאה, שבה החל לדבר ממעלתם וחשיבותם של השמחה והרקודין, (בלקוטי מוהר"ו, חלק א', סימן י'). זה אחד מהחדושים של רבנו ז"ל שלא מצאנו בשום מקום אחר, שאמנם ידועה מעלת השמחה וכו', אבל לא מצינו שצדיק יבוא וישים דגש כה חזק על מעלת השמחה והרקודים.

תורה זו נאמרה בשבת קדש פרושת משפטים - שבת שקלים, בכ"ז בשבט תקס"ג, רבנו היה אז בטירחון יצע, וכמה ימים אחר ראש חודש אדר נסע למעון ודיוקע לתנת בתו שרה. וכששמע זאת מוהרנ"ת החליט גם כן לנסע (כל הנעשה שם מספר ב"מי מוהרנ"ת" וב"פעלת הצדיק"), ומחמת שהיה זה בתחלת התקרבותו, לא הכיר כל כך הרבה אנשים, אך נכנס שם לאיזה בית משפחה שהיו מקרבים לרבנו ז"ל, ואחר ששהה שם אמר: מהקירות זועק שהבית הזה הוא בית של רבנו, וכי פה חיים עם הלמודים של רבנו!

אדם שבא מבחוץ, ונכנס לבית כזה, הוא מיד מרגיש זאת היטב, כי בבית כזה יש שמחה, יש דבורים שמחים, דבורים חיביים, אמונה וחזק, תורות ושיחות מהצדיק, וזה ממש מוחשי לאדם הנקלע לשם, עד שמרגיש זאת כממשש בידו ממש. דבר זה עשה רשם נפלא על מוהרנ"ת, שהנה הוא ממש מעט זמן לפני כן התקרב (בראש השנה שלפני זה), ופה הוא רואה אנשים שכבר מקרבים לרבנו ז"ל, איך שחיהם הם חיים אחרים לגמרי... עם חיות אמיתית!

יש הגדרות רבות למשג של 'חיים', גם אדם ששוכב בבית רפואה במצב לא טוב, כל עוד הוא חי נקרא שיש לו עין חיים... השאלה אלו חיים יש לה? 'חיים' אמתיים הם החיים שעליהם נאמר (דברים ד, ט) "ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כלכם היום", הדגש הוא על המלים 'חיים כלכם' - 'כלכם' ממש, בכל משך

ולכו תחזיר בעצמך שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, וכפי שמחזירים בעצמם ידיעה זו, כל החיים הולכים כבר בצורה אחרת, כי כשבר ישראל יודע שהכל משגח ממנו יתברך, אזי הוא לא מפחד כבר משום דבר, ולא עושה חשבון לאף אחד, הוא חי רק עמו יתברך, אשרי מי שמכניס בידעו ידיעות אלו, ואז החיים שלו הוא כבר חיים אחרים לגמרי, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (שיחות הר"ו סימן ל"ב) שמי שחזק באמונה, אזי החיים שלו חיים מאשרים, כי אין עוד מאשר יותר מאדם שמתחזק באמונה פשוטה, אבל להגיע לזה צריכים הרבה לדבר מאמונה בו יתברך, כי העקר תלוי רק בהדבור.

ורואים שאלו הליצינים הכופרים והאפיקורסים, כל הכוח שלהם זה רק הדבור הטמא, שתמיד מזלזלים מאמונה הקדושה, עד כדי כך שהכניסו בהמון עם להזכיר שם שמים לבטלה, שזה אסור לאו (שמות כ' ט) "לא תשא את שם הוי"ה אלקיך לשווא, כי לא ינקה הוי"ה את אשר ישא את שמו לשווא", והרשעים האלו הכניסו את שמותיהם יתברך בפה של אדם בצורה מזלזלת מאד רחמנא לשזבו, שעל ידי זה עובדים לאו חמור מאד, ועל זה צריכים מאד מאד להזהר, כי כל זה בא מהרשעים האלו שרוצים לעקר את האמונה מהמון עם, ולכן הכניסו בדבורי בני אדם שיוציאו שם שמים לבטלה וכו', והכל כדי לעקר את האמונה מעם ישראל.

ולכו אשרי ואשרי מי שמדבר תמיד דבורי אמונה, שזה בעצמו יביא אותו לאמונה, וכן ידבר עם כלם רק דבורי אמונה, שעל ידי זה יהיה מסבב עם האמונה הקדושה, ויחיה חיים טובים ונעימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

מחזה נורא בעמק היער

וספר לו המגיד את כל אשר ראה, ותמיהתו הגדולה על כל הנעשה.

המגיד הקדוש ממעורר זי"ע, גדול תלמידי הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, נגש פעם לרבו ובקשיו בקשה: "רבי, מסבירו נא לי, מהו סוד הגלגול?..."

מאשכול! גלגולים

ואלה המשפטים אשר תשים לפניך. פתח רבי שמעון, "ואלין אינון סדורין דגלגולא, דינין דנשמתיין דאתנדנו כל חד וחד לקבל עונשיה" (זוה"ק)

גמרת כבר עם מה שקורה עכשו?

פעם בא אחד למוה"ר א"ש ז"ל, ובקש ממנו שיגלה לו שרשי וגלגולי נשמתו, כדי שיוכל לבוא לידי תקון גמור, וענה ואמר לו מוה"ר א"ש ז"ל בדרך תמיהה: **"וכי כבר גמרת לתקן הכל בגלגול זה של עכשו, שאתה מחפש ומבקש לעסק בתקון גלגולים הקודמים!?"** הלא עדין נשאר לך הרבה לתקן בגלגול זה, ממה שאתה יודע וזוכר היטב, ולמה לך לחפש ולבקש אחר תקונים של גלגולים קודמים? הלא אם תעסק בתקון נשמתך בגלגול זה, בודאי תזכה לבוא לתקון גמור לכל הגלגולים הקודמים..."

כי הכל תלוי בעת ובזמן שאדם נמצא בה עכשו,

רק דרך בני אדם שמוטעים עצמם מאד, ורוצים לברח ממוציאות החיים, ולכן תולים כל החסרונות שלהם בגלגולים הקודמים, וכאלו זה נותן להם תרוץ לעשות מה שהם רוצים, ונדמה להם שאלו היו יודעים גלגוליהם הקודמים, בקל היו יכולים לתקן את הכל, אבל זו טעות חמורה מאד, **כי עקר תקונו של אדם תלוי במעמדו ומצבו עכשו, בעת הזאת ובגלגול הזה,** ואם יעשה כל מה שביקלתו לתקן את כל מעשיו, ממה שעדין זוכר היטב, מיום לדתו עד עכשו, ממיילא יזכה לתקן כל הגלגולים הקודמים, ויזכה לתקון גמור לנצח נצחים.

עסוק בדברים אחרים...

ואמר, שזהו אחד מקלי ערמומיות של היצר הרע, **להעסיק את האדם בדברים נעלמים ונסתרים, ולהשכיח ממנו דברים גלויים ומברורים,** שהנה עסוק בענייני קבלה וסודי הגלגול, והנה מתרשל מקיום מצוות מעשיות, ומלמוד התורה, ומלתפלת ומלברך ברכות הנהנין בכונה כראוי, וגם אינו נזהר מלהזיק או לעשות רע לחברו, חס ושלום, ונדמה לו שנקרא "מקבל", וכבר הגיע למדרגה עליונה, אבל חסר לו ידיעה זאת, שאם אינו עסוק לעשות כל מה שביקלתו בתורה ובמצוות ובמעשים טובים, ואינו נזהר מלעשות רע לחברו, **עדין לא פעל כלום,** ולכן העקר לזכר תמיד, שעליו להזהר מאד בכל דרכיו בגלגול זה, ולהזהר מאד לברך בכונה על כל דבר שאוכל ושותה, **ואז ממילא יגיע לידי תקון גמור לכל גלגוליו הקודמים,** ויתקן את אשר צריך לתקן.

(שיחות מוה"ר א"ש על התורה, פרשת משפטים)

ענה ואמר הבעל שם טוב הקדוש: "אסביר לך כל הפראה הגדול אשר ראית: האיש הראשון - השר שרכב על הסוס, היה חיב בגלגול הראשון לאיזה איש סך כסף מסים, בדיק פסג שהיה בתוך ארנקו שאבד, אבל לא רצה לשלם לו אז, ובאו לדין תורה לפני האיש השלישי, שהיה הרב והדין אז, ושחד אותו קצת, ולכן לא עז הרב היטב בדין, ופסק לטובת השר, ולא שלם לו המעות, ולכן עמה בגלגול הזה, שלם הראשון לשני את חובו על ידי שאבד את ארנקו, והשני שהיה בעל חובו - מצאו, והדין שקבל השחד ולא פסק כהגון, עכשו קבל ענשו שנעשה עני, וקבל מכות רצח מהאיש הראשון שנתן לו השחד. נמצא, שהכל בישר ובחשבון צדק!..."

סיים הבעל שם טוב הקדוש זי"ע ואמר: 'דע לך, שזהו הבאור בדברי הזהר הקדוש בפרשת משפטים: 'דין רזא וסדורין דגלגולא', כי הקדוש ברוך הוא מסבב סבות, שסוף כל סוף יתקו הכל על ידי סודי ורזי הגלגול. "לעבדא ולמעשה" אדם צריך לקבל בנדעתו, שכל הדברים הנעשים בעולם הכל בחשבון צדק מאתו יתברך, וכשאדם זוכר את היטב - קל לו ביותר לקבל כל הפא עליו באהבה; כי לפעמים אין לאדם שום פרוש פשוט למה עוברים עליו צרות ויסורים מאנשים שלא הפיר אותם מעולם, ולמה מצערים אותו ומכזים אותו כל כף, אבל לפעמים הכל קשור ותלוי בסודי ורזי הגלגול, ויש חשבון צדק למה הוא צריך עכשו לסבל מאנשים אלו וכו', וכשאדם יודע זאת היטב - בודאי לא יהיה קשה לו שום קשיות כלל, ויקבל כל הפא עליו באהבה, ורק יפנה אל השם יתברך לבקש רחמים שימתק הדין מעליו, ואז יהיה חיים טובים באמת...

(שיחות מוה"ר א"ש חלק י"א ערך גלגול)

"סע ליער הגדול במקום פלוגי" נענה הבעל שם טוב הקדוש, "שם תראה אילו אחד ומעין תחתי, ותביא עצמך בסמוך לשם, ותראה מה שיהיה נעשה שם..."

'אבל' - הוסיף ואמר רבו הקדוש: 'את בתנאי שאינך קם ממקומך, ואינך אומר שום דבר עד שיעבר היום, ואז תחזר לכאן, ותספר את כל אשר ראו עיניך..."

כך עשה המגיד הקדוש, ונסע תוך ומיד ליער ההוא, והחביא את עצמו מאחורי איזה הר ואבן גדולה, בסמוך לאילן והפעיל המדבר. כעבר זמן מה פתאום ראה איה שהגיע לשם שר גדול עם סוס מזין, והיה עיף ונגע, וישב תחת האילן, ואכל ושתה ונסע לדרך, ובפיוזותו שכח שם ארנק מלא מעות.

קצת זמן לאחר מכן הגיע לשם איש אחר, וגם הוא הניח עצמו לפוש שם, ופתאום רואה שמנח שם ארנק מלא מעות, ולקחם לעצמו והלך לדרך.

אחר קצת זמן בא לשם עוד איש עני ונכה רוח, והיה גם כן עיף ונגע, וישב תחת אותו אילן, ואכל לחמו הגבש ושתה מן המעין, והניח עצמו לישן קצת.

לפתע, בא בחזרה אותו שר ששכח שם את ארנקו, והקיץ את העני משנתו, ושאלו: 'היכן המעות שלי?' העני לא ידע כלל מה הוא מדבר, ואמר שאין לו כסף, ואינו יודע משום ארנק... התחיל הלה להכותו 'הפה ופצע', מכות רצח ממש, עד שראה שאינו פועל אצלו שום דבר, ועזבו מתבוסס בדמו והלך לדרך.

את כל זה ראה המגיד הקדוש ממושב מאחורי האבן, ולא היה רשאי לומר שום דבר - כפקדת רבו עליו.

בינתיים, הגיעה השעה שאמר לו הבעל שם טוב הקדוש זי"ע לחזור, וחזר אל רבו, והקדים לו רבו הקדוש שלום, ושאלו: "מה ראית?",

לקבלת הגליון באימייל מדי שבוע: BRESLEV.SHELY@GMAIL.COM

077.2233.223

845.510.6314

שיחות נפלאות מאת מורנו הרב"ר יצחק לוצטער שליט"א

דברי צדקים אמיתיים